

ἀποστόλους· λέγει αὐτοῖς μετὰ τὸ αὐτὸ ἔργον
κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ οὐρανοῦ· θέλω ἵνα ἴδω
ἐν πολλοῖς, τὰς ἐν τέλει τὴν μετάνοιαν καὶ
πληρωσῶ αὐτοῦ· ἕως θανάτου ὡς εἰσελάττω
ὁ ἀποστόλος τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐνεκὸς μὲν καὶ τῆς
ἐυφραδίας, ἐξ ζωνῆς αἰώνιον φυλάξαι αὐτὴν
καὶ πάλιν ἀρνήσασθαι τὰ κελεύοντα, πρὸς
τίθεισιν· ἐπιπέσει τὴν ἐαυτῆς ψυχὴν· καὶ σφρα
γίσσει αὐτὴν· ὁ λόγος μὲν τῶν ἐν πολλοῖς τῶν ἐ
λείποντων, ἐλεῖστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ οὐρανοῦ· ὡς ἕως θανάτου ὡς εἰσελάττω
τὴν μετάνοιαν καθὼς ἀποδέδεικται· ὅτι θανά
τωσάται τὴν τετελευτήσαντα, λέγει τὴν ἐν πολλοῖς
ἐφορῶν τοῦ θανάτου· καὶ παραβάσει τὴν
τοῦ χυνοῦ ἐν πολλοῖς· ὅθεν μικροῖς τε καὶ μεγά
λοις ἕως θανάτου, ἀτέλεστος ἢ μετάνοια· εἰ
γὰρ καὶ τὴν πράξαι ἕως ἐκείνης φθάσαι μὴ δυ
νηθῶμεν, τῷ δεῖσθαι πῶς ἐπιτηδεύειν ὁ φε
ρομεν· ἵνα μὴ μετὰ πρόθεσιν λείοντες
τὴν ἐν πολλοῖς, ἢ ποβληθῶμεν τῷ κείματι